

Stirring the Vitiated Air

Bjargey Ólafsdóttir, Yelena Zhelezov, Wang Su
Επιμέλεια: Γαληνή Λαζάνη

Σ
Ε
Τ
Η
Α

Snehta, Ι.Δροσοπούλου 47, Κυψέλη
Εγκαίνια: 29 Νοεμβρίου 20.00-23.00
Διάρκεια: 29 Νοεμβρίου- 3 Δεκεμβρίου
Ώρες λειτουργίας: 17.00-20.00/ Σάββατο και Κυριακή 12.00-16.00

{...} the ceiling fan stirred, without freshening it, the vitiated air,
sending back upon them {...} their own stale breath and odors {...}

{...} ο ανεμιστήρας στο ταβάνι ανακάτεψε -χωρίς όμως να τον ανανεώνει- τον βαλτωμένο αέρα,
στέλνοντας ξανά καταπάνω τους {...} τις ίδιες τις δικές τους μπαγιάτικες ανάσες και οσμές {...}

William Faulkner, “Άνυδρος Σεπτέμβρης”, 1931

Ο βαλτωμένος αέρας ως μεταφορά μιας βαλτωμένης κοινωνίας, μίας κοινωνίας κλειστής, προσκολλημένης στις εγκαθιδρυμένες πεποιθήσεις της, που δεν είναι πρόθυμη να δεχτεί τίποτα το καινούριο. Μυθοπλασία μεν, πραγματικότητα δε, μέχρι και σήμερα.

Η κινητικότητα των ιδεών -δηλαδή στην πραγματικότητα των φορέων τους, των ανθρώπων- είναι μήπως τότε έστω ένα από τα βήματα προς τη λύση του θεμελιώδους αυτού προβλήματος; Όσον αφορά τους απασχολούμενους στον χώρο του πολιτισμού ποιοι είναι οι λόγοι και ποια τα οφέλη που αποκομίζουν ως προς την παραγωγική διαδικασία και το δημιουργικό αποτέλεσμα; Η ανάγκη της ενημέρωσης, η πιθανότητα μίας “διεθνούς”, χωρίς σύνορα, καριέρας, η πρόσβαση σε ξένες αγορές, οι καινούριες συνεργασίες, το ευρύτερο κοινό, δεν είναι σίγουρα τα μοναδικά κίνητρα για να κινηθεί κανείς πέρα από την εγχώρια δράση.

Τα οφέλη που μπορεί κάποιος να αποκτήσει απλώς και μόνο από την συναναστροφή με διαφορετικές κοινωνίες γίνονται εμφανή πρώτα από όλα στην προσωπικότητα του. Η κινητικότητα των ανθρώπων προάγει την κατανόηση της ανθρώπινης ιδιοσυγκρασίας, της διαφορετικότητας κάθε ανθρώπινης ύπαρξης, του ίδιου μας του εαυτού. Μας απελευθερώνει από τις κοινωνικές νόρμες και εξομαλύνει τους τρόπους αλληλεπίδρασής μεταξύ μας. Όταν πρόκειται για εικαστικούς, οι αλλαγές αυτές δεν μπορεί παρά να γίνουν αντιληπτές και στο έργο τους.

Σε μία εποχή όπου η καλλιτεχνική παραγωγή έχει φτάσει σε πολύ υψηλούς αριθμούς, η μοναδικότητα ενός έργου τέχνης είναι αναγκαία. Η ειλικρινής έκφραση της προσωπικότητας

ενός εικαστικού στο έργο του, η έμπνευση μέσω νέων ερεθισμάτων και το πραγματικό ενδιαφέρον για τα -παγκόσμια πλέον- κοινά είναι ίσως ο συνδυασμός που μπορεί να προσφέρει την πιθανότητα της δημιουργίας ενός από εκείνα τα έργα τέχνης που τις στιγμές της θέασής τους σε κάνουν να νιώθεις ευτυχισμένος.

Οι τρεις εικαστικοί που παρουσιάζουν το έργο τους στην παρούσα έκθεση κουβαλούν μέσα τους την δική τους προσωπικότητα, που αποτυπώνεται και στο έργο τους. Από την πρώτη στιγμή όμως της, έστω και σύντομης, ένταξής τους στην ελληνική καθημερινότητα, αφομοιώνουν στην έρευνά τους στοιχεία που προσλαμβάνουν από την τοπική κοινωνία και ιστορία, χωρίς αυτό να αποτελεί απαραίτητα μία συνειδητή τους επιλογή, αλλά περισσότερο μία αυθόρμητη αντίδραση στα νέα ερεθίσματα.

Για την Su Wang είναι το φως και το μεσογειακό τοπίο, τα οποία αλλάζουν εντελώς την θεματική της και τον τρόπο χρήσης του χρώματος στην ζωγραφική της. Για την Yelena Zhelezon είναι το αρχαίο ελληνικό δράμα, στις τεχνικές του οποίου βρίσκει παραλληλία με τον τρόπο που οι άνθρωποι κατασκευάζουν την πλασματική εικόνα του εαυτού τους που προβάλλουν στην κοινωνία. Για την Bjargey Ólafsdóttir είναι τα στοιχεία που συνθέτουν την καθημερινότητα ενός λαού, που μπορεί να έχουν εμφανείς διαφορές, κρύβουν όμως μία κοινή καταβολή.

Με την υποστήριξη του
outset.

Χορηγοί επικοινωνίας:

